

Appelkammerets afgørelse: Delvist afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i EF- varemærkeforordningen.

Sag anlagt den 20. august 2014 — Primo Valore mod Kommissionen

(Sag T-630/14)

(2014/C 361/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Primo Valore (Rom, Italien) (ved advokat M. Moretto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 999/2001⁽¹⁾ og forordning nr. 178/2002⁽²⁾ samt de almindelige principper om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitet, idet Kommissionen i henhold til proceduren fastsat i artikel 5a, stk. 1-4, i beslutning 1999/468/EF undlod at forelægge et forslag til foranstaltninger til afstemning for et forvaltningsudvalg for at foretage en fornyet undersøgelse af bilag V, nr. 2, til forordning nr. 999/2001, hvorefter det konkrete risikable materiale fra en medlemsstat i Den Europæiske Union skal fjernes og ødelægges, såfremt disse medlemsstater er blevet erklæret som lande i risikogruppen for transmissibel BSE (bovin spongiform encephalopati).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende om forpligtelsen til at handle, som påhviler Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 1, sidste punktum, sammenholdt med artikel 5, stk. 1 og 3, i forordning nr. 999/2001, og med artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 178/2002, samt med samme forordnings artikel 7, stk. 2, andet punktum, og artikel 23 og 24 i forordning nr. 999/2001.
 - Det gøres i den forbindelse gældende, at Kommissionen i medfør af ovennævnte bestemmelser er pålagt en forpligtelse til at foretage en fornyet undersøgelse af den midlertidige undtagelse indført i bilag V, nr. 2, i forordning nr. 999/2001 og i medfør af artikel 5a i beslutning 1999/468/EF at forelægge reguleringsudvalget et udkast til foranstaltninger med henblik på ændring af nævnte bilag V. Dette skulle ske med henblik på at sikre, at de internationale sundhedsregler vedtaget af OIE overholdes. Heri er fastsat en liste om konkret risikabelt materiale for de lande, der som Italien er blevet erklæret som lande med en minimal risiko eller lande med det laveste risikoniveau fastsat i OIE's internationale klassificering.
2. Det andet anbringende om forpligtelsen til at handle, som påhviler Kommissionen i medfør af princippet om forbud mod forskelsbehandling, artikel 7, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 178/2002, samt artikel 23 og 24 i forordning nr. 999/2001.
 - Det gøres i den forbindelse gældende, at Kommissionen i medfør af ovennævnte princip og bestemmelser, når OIE i maj 2008, maj 2011, maj 2012 og maj 2013 havde erklæret visse medlemsstater i Den Europæiske Union, herunder Italien, for at have en ubetydelig risiko for BSE, var forpligtet til at tilpasse lovgivningen efter disse nye oplysninger og foretage en fornyet undersøgelse af undtagelsen i henhold til forordningens bilag V, nr. 2, for at sikre, at princippet om forbud mod forskelsbehandling blev overholdt. Ovennævnte undtagelse behandler nemlig identiske situationer forskelligt, dvs. situationen for producenter i Unionens medlemsstater i forhold til producenter i tredjelande, som er blevet erklæret for at have en ubetydelig risiko for BSE. Den behandler endvidere forskellige situationer identisk, nemlig situationen for Unionens medlemsstater, som er blevet erklæret for at have en ubetydelig risiko for BSE, i forhold til situationen for producenter i Unionens medlemsstater, som ikke har opnået en sådan erklæring.

3. Det tredje anbringende om forpligtelsen til at handle, som påhviler Kommissionen i medfør af proportionalitetsprincippet, artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 178/2002, samt artikel 23 og 24 i forordning nr. 999/2001.

— Det gøres i den forbindelse gældende, at Kommissionen i medfør af ovennævnte princip og bestemmelser, når OIE havde erklæret visse medlemsstater i Den Europæiske Union for at have en ubetydelig risiko for BSE, var forpligtet til at tilpasse lovgivningen efter disse nye oplysninger og foretage en fornyet undersøgelse af undtagelsen i henhold til forordningens bilag V, nr. 2, for at sikre, at proportionalitetsprincippet blev overholdt. Det skal efter sagsøgerens opfattelse bl.a. bemærkes, at Kommissionens valg af ikke at foretage en fornyet undersøgelse af indholdet af bilag V, nr. 2, ikke er egnet til at opfylde formålet om beskyttelse af helbredet, som Kommissionen har påberåbt sig.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) n r. 999/2001 af 22.5.2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatii (EFT L 147, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) n r. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT L 31, s. 1).

Sag anlagt den 22. august 2014 — Urb Rulmenti Suceava mod KHIM — Adiguzel (URB)

(Sag T-635/14)

(2014/C 361/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Urb Rulmenti Suceava SA (Suceava, Rumænien) (ved advokat I. Burdusel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Harun Adiguzel (Diosd, Ungarn)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 23. juni 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1974/2013-4) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »URB« for varer og tjenesteydelser i klasse 4, 6-9, 11, 12, 16, 17, 35, 37 og 39-42 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 656 605

Indehaver af EF-varemærket: Harun Adiguzel

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Urb Rulmenti Suceava SA

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Absolutte ugyldighedsgrunde i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen og relative ugyldighedsgrunde i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen